

- Dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne	Č.j.	Vyřizuje /	Datum
MK-S 660/2016 OPP	MHMP 957909/2016	Mgr. Petra Vinařová /	15.6.2016
	Sp. zn.	Ing. Pavlína Koutková	
	S-MHMP 447833/2016 Vinařová	Počet listů 2 / příloh 0	

Věc: Libeňský most - parc.č. 2367, 2368, 2369, 2370, k.ú. Holešovice, Praha 7, č.parc. 3962, 3961/1, k.ú. Libeň, Praha 8

Prohlášení věci za nemovitou kulturní památku

Na základě prostudovaného materiálu Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče **doporučuje za kulturní památku** prohlásit **část konstrukcí** ze souboru mostních objektů „Libeňský most“, a to **jednotlivé pilíře** (6ks) stojících na parc.č. 2367, 2368, 2369, 2370 v k.ú. Holešovice a pilíř stojící na parc.č. 3962 a pilíř stojící na části parc.č. 3961/1 k.ú. Libeň až po prvky kloubů a **jednotlivé kandelábry** části mostu překlenující řeku Vltavu mezi Holešovicemi a Libní.

Libeňský most navrhl roku 1924 architekt Pavel Janák v úzké spolupráci s odborníkem na mostní stavitelství inženýrem Františkem Menclem. Most včetně násypů o délce bezmála 800m realizovali v letech 1924 – 28 jako poslední kloubový most v Praze firmy B. Hlavy a K. Skorkovského. Autorská individualita Pavla Janáka se projevila v chápání mostu jako jednoho celku tvořeného plastickou výzdobou, schodišti i lampami. Motiv čistých a jednoduchých hranolů se objevuje jak na těle mostu a dřících lamp (kandelábrů), ale i na tvarování schodišť. Oblouková část mostu nad Vltavou navazuje na skupinu starších pražských mostů, most drží tradici, ale je současně moderně plasticky tvarován. Kromě toho, že bylo počítáno s harmonickým působením mostu v dálkových pohledech Vltavským údolím v kontextu starších mostů, byl také Janákem zpracován urbanistický koncept okolí mostu (na libeňské straně skladištní budova a na holešovické průjezdná veřejná budova). Libeňský most je ve srovnání s dalším vodními stavbami a mosty Pavla Janáka - zdymadla a jezy v Obříství (1911) a v Předměřicích nad Labem (1914), mosty Hlávkův (1909-12) a Mánesův (1911-16) je stavbou harmonickou a výrazně výtvarně tímto autorem chápanou. Právě výtvarná hodnota mostu je hlavní a přetrvávající hodnotou mostu, která je zřetelná navzdory jeho aktuálnímu stavu.

Libeňský most je z architektonického hlediska odbornou veřejností oceňován jako dílo koncipované jako jeden vytříbený tvarový a konstrukční celek, současně je nedělitelnou

součástí skupiny historických mostů Prahy a tradičního vltavského panoramatu. Z technického hlediska šlo ve své době o nejdelší a nejširší most Prahy, stavěný podle nejaktuálnějších dobových stavitelských metod a s ohledem na finanční přiměřenost stavby placené z obecních peněz.

Ke stavu Libeňského mostu vypracoval Kloknerův ústav ČVUT v Praze ke dni 17.12.2015 expertní posudek č. 8301500J316 „Libeňský most, Praha 7 a 8, č.a. 999 984 – analýza a posouzení současného technického stavu soumostí a možností oprav či výstavby nového mostu na základě předložených diagnostických prohlídek a projektové dokumentace“. K celkovému stavu mostu je v něm uvedeno následující:

„...celkový stav obloukových pásů (obloukového mostu přes Vltavu) lze označit za špatný tj. stupeň V dle hodnotící škály v ČSN 736221 s rozsahem I-VII, Stav má jednoznačný vliv na spolehlivost a zatížitelnost konstrukce...celkový stav konstrukcí schodišť lze označit za velmi špatný až havarijní tj. stupeň VI a VII...S ohledem na získané informace konstatujeme, že stav rámové i obloukové části mostního objektu...jsou ve velmi špatném stavebně technickém stavu a je nutno neprodleně konat...“ Ve stejném havarijním stavu se dle posudku nalézá i zábradlí mostu.

V posudku jsou popsány dvě varianty možného řešení:

1. varianta je oprava mostu pomocí „torkretů“ = tj. přibetonování cca 150 mm silné skořepiny na rub klenby s účinnou životností do 20-ti let,
2. varianta hovoří o novém mostu, resp. vytvoření repliky s životností 100 let, která bude uložena na stávající spodní stavbu – na zachované pilíře. (V posudku je popsán stav sloupů – pilířů na základě zkoušek betonu a jeho pevnosti se závěrem, že stav je vyhovující – Diagnostika mostu X 656 Pontex 1992.)

Po zvážení těchto skutečností a s přihlédnutím k faktu, že most jako celek je zachovatelný na celkem krátkou dobu pouze tak, že bude změněn jeho výraz přidáním torkretů (viz. 1. varianta) a převažující část zábradlí a všechna schodiště budou muset být replikovány, MHMP OPP považuje za smysluplné prohlásit za kulturní památku ty konstrukce a prvky, které jsou opravitelné bez změny výrazu a u kterých je možné zachovat hmotnou podstatu in situ, tedy 6 pilířů až po prvky kloubů a dochované původní kandelábry části mostu překlenující řeku. Tyto považuje za nositele památkových hodnot. Současně s tím má MHMP OPP za to, že tak lze nastavit jasné mezní podmínky pro replikování částí mostu, které není možné dochovat, dle původního vzhledu.

K návrhu na prohlášení Libeňského mostu se MHMP OPP vyjadřoval již v roce 2004 (sdělení č.j. MHMP 120297/04/Mül ze dne 13.10.2004 a č.j. MHMP 120297-B/04/Mül/Stj ze dne 27.10.2004). MHMP OPP tehdy nesouhlasil s prohlášením Libeňského mostu za kulturní památku jako celku. Je zcela zřejmé, a to nejen ze závěrů současné expertní zprávy Kloknerova ústavu, že od roku 2004 se stav konstrukcí mostu nezměnil k lepšímu, ba naopak došlo k prohloubení degradace nosných i samonosných konstrukcí mostu. I když MHMP OPP na základě diagnostických posudků most jako celek nedoporučil k prohlášení za kulturní památku, byl v té době připraven podpořit (resp. prosazovat) stavbu repliky mostu moderními technologiemi, která by zaznamenala zachování „autorského návrhu Pavla Janáka“ alespoň ve svém vzhledu.

Vzhledem k tomu, že z v současné době dopracovaných posudků vyplývá možnost zachování autentických pilířů na místě (in situ) a tím i zachování jejich hmotné podstaty, považuje MHMP OPP jejich prohlášení za KP opodstatněné. Současně s tím zůstane zachována i reálná možnost realizace replik mostních oblouků doplněných původními kandelábry, zábradlím, schodišti a ostatními stylovými detaily mostu. Ke změně svého názoru dospěl MHMP OPP i v souvislosti s tím, že díla/stavby, na kterých pracoval Pavel Janák, se během posledních 12 let mnohdy změnil v neprospěch jejich původní podoby.

MHMP OPP současně reflektoval požadavky na to, že Praha musí mít bezpečné a pevné spojnice břehů s maximální zatížitelností při krizovém přesunu obyvatelstva (včetně dopravních prostředků) a že celkovou konstrukci Libeňského soumostí je třeba v místech nynějšího i budoucího rámoví mimo řeku odlehčit resp. zprůtočnit, tak aby voda při případných velkých povodních páchala menší škody než doposud. Tímto zprůtočněním dojde v případě povodní i k odlehčení (k ochraně) Hlávkovu mostu – blízké významné kulturní památky (R.č.Ú.s. 40589/1-1555).

Na základě vyhodnocení v současné době známých informací ke stavu i možnostem opravy konstrukcí Libeňského mostu MHMP OPP nepovažuje za nezbytné prohlásit most za kulturní památku jako celek. Doporučuje za kulturní památku prohlásit část konstrukcí, a to jednotlivé pilíře (6ks) a jednotlivé kandelábry. Tyto původní z hlediska statiky opravitelné konstrukce je možné doplnit replikami neopravitelných částí za využití moderních materiálů a technologií.

S pozdravem

Mgr. Jiří Skalický

ředitel odboru

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

I. Ministerstvo kultury, Odbor památkové péče, oddělení ochrany kulturních památek, Maltézské náměstí 471/1, 118 11 Praha 1